

[Holstein.]

ikke færdige, før vi faar Folketingsvalg igen, saa hurtigt kan de neppe gøre det, og selv om de gjorde det, var Ulykken maaske heller ikke saa stor, set paa Baggrund af, at maaske ellers det Militærberedskab, som vi har i Øjeblikket, skulde opretholdes, som det er.

Derfor tør jeg roligt anbefale denne Fremgangsmaade, fremfor at Sagen bliver udsat i ubestemt Tid, eventuelt gaar til Landstingskamp, og at hele Militærberedskabet i Mellemtiden smuldrer væk indvendig fra. Lad dem kun faa Ansvaret, lad dem kun prøve det, saa tror jeg, at den forsvarsvenlige Opposition her i Landet vil have en ganske anderledes stærk Baggrund og et ganske anderledes solidt Grundlag at gaa til Valg paa i denne Sag, naar vi næste Gang skal have Folketingsvalg, ganske anderledes.

Det værste, der kunde ske — næst efter at der slet ingenting sker —, er i mine Øjne, at Partiet Venstre slutter Forlig med Socialdemokratiet i denne Sag. Jeg har af det ærede Medlem Hr. Slesbagers og det ærede Medlem Hr. Krags nylig holdte politiske Taler faaet det Indtryk, at medens Venstre, som bekendt, i Foraaret ikke var til at drive til at gaa højere med Forsvarsudgifterne end til 42,4 Mill. Kr. — plus det Par Tikronesedler, som den daværende højtærede Statsminister med rundhaandet Liberalitet strøede ud til de hungrige Konservative, allernaadigst og nedladende —, saa er Nedladenheden til den anden Side mange, mange Gange større. Jeg har efter de Taler, de to ærede Medlemmer har holdt, faaet det Indtryk, at Venstre vil være med til at gaa ned, ikke med et Par Tikronesedler, men, skal vi sige med et Par Dusin Millioner, hvis de kunde faa Socialdemokratiet med til det.

Nu befinder Socialdemokratiet sig jo paa en rivende Glidebane i denne Sag, takket være den højtærede Udenrigsminister; og da den højtærede Udenrigsminister ved Siden af at være en principfast Teoretiker i dette Spørgsmaal parlamentarisk set er ikke saa lidt af en behændig Opportunist, saa skulde det ikke undre mig med mit Kendskab til Venstres Rankhed, Stivhed og Principfasthed, naar det gælder store betydningsfulde Spørgsmaal, om Udviklingen i denne Sag gik den Vej, jeg her har antydnet.

Hvis det sker, anser jeg det for det næstværste, der kunde hænde Forsvarssagen; for sker det, saa har den danske Forsvarssag faaet Veronalforgiftning for en lang, lang, lang Aarrække. Saa vil den danske Befolkning i denne Sag sove sin søde Søvn; og den vil ikke vaagne, før vi en Gang igen har

Krig i Europa, en Mulighed, som den højtærede Udenrigsminister jo mener, at ansvarlige danske Statsmænd bør regne med. Den vil ikke vaagne, før det er for sent, og den vil end ikke i Mellemtiden nogen Sinde sove med Bukserne paa, for at anvende et kendt socialdemokratisk Slagudtryk.

I Stedet for at faa denne Sag forfuset definitivt og uigenkaldeligt af Venstre i Forstaaelse med Socialdemokratiet — jeg gad for Resten vide, hvordan mangfoldige af Venstres jydsk Landbovælgere vilde reagere overfor et saadant Forlig; de Herrer fik maaske alligevel, naar det kom til Stykket, ikke dette Forlig gratis —, vilde jeg derfor, som jeg allerede antydede det i afvigte Efteraar under Forsvarsforhandlingerne, som forsvarsvenlig konservativ Politiker, hellere se, at Sagens parlamentariske Gang og Behandling paa Rigsdagen blev den, jeg her har antydnet.

Jeg skal endelig til Slut tillade mig at gøre nogle Bemærkninger angaaende en Sag, som fra alle Sider, ogsaa fra den ærede Ordfører for Venstre, er erkendt for at være en Sag, som i høj Grad beskæftiger Sindene ude i Befolkningen, nemlig den sørgelige Skandaleaffære, som Befolkningen har maattet være Vidne til i Handelsministeriet.

Jeg vil begynde med at rette et Spørgsmaal til den højtærede Regerings Medlemmer angaaende de Udtalelser, den højtærede Statsminister har fremsat til den danske Offentlighed i denne Sag, fremsat som Danmarks Statsminister, som Overhoved for den nuværende Regering, med fuld Kompetence, ja med den eneste virkelige parlamentariske Kompetence til at afgive bindende Udtalelser som Udtryk for hans Regerings Opfattelse. Jeg vil spørge de højtærede radikale Medlemmer af den socialdemokratiske Regering, om de deler Statsministerens Vurdering af det, der er hændt i Handelsministeriet.

I Slutningen af August udtaler Statsministeren til et Blad i København følgende:

„Jeg ser nok, at den konservative Presse er paa Tærne. Men lad os nu lade være med at spille Komedie. Ansvaret for, at Arendrup har stjaalet en kvart Million, har naturligvis alene Arendrup. Hvad er det dog for en urimelig Tanke, at andre skal undgælde, fordi Arendrup var en Tyv.“

Man mærker den ædle, renlivede Demokratis dydige Forargelse i disse Udtalelser til Pressen. Som om der var noget Menneske her i Landet, der mente, at nogen skulde undgælde som Tyv for det Tyveri, Arendrup